

gøre det, og det bliver undersøgelsen ikke mindre vigtig af.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Debatten om PET har nu stået på i mere end 1 år. Den har været præget af stærke synspunkter og en sjælden grad af polarisering i holdninger og udtryksformer, sådan som det også er kommet til udtryk her ved andenbehandlingen i dag.

Nu, hvor debatten om undersøgelsen nærmer sig sin afslutning her i Folketinget, kan der være god grund til at fremhæve nogle centrale synspunkter.

Debatten startede med og har siden været præget af det, der er blevet kaldt en række afsløringer af PET og tjenestens efterlevelse af de regler og retningslinjer, der gælder for virksomheden. Man kan vurdere disse oplysningers lødighed og betydning forskelligt. Ingen kan påstå at have patent på vurderingen af, om de foreliggende oplysninger giver et tilstrækkeligt grundlag for en kommissionsundersøgelse.

Regeringen lægger i sin vurdering navnlig vægt på oplysningerne om PET's registrering af ledende partimedlemmer på venstrefløj og om anbringelse af mikrofilm af PET's registre i USA. Efter regeringens opfattelse giver disse oplysninger anledning til så alvorlige spørgsmål, at det kan danne grundlag for en undersøgelse.

Det skal samtidig understreges, at en undersøgelse af den karakter, som regeringen foreslår, ikke betyder, at nogen er under anklage, som Venstres ordfører har sagt her i dag. Jeg har haft lejlighed til flere gange at beklage, at et klip i fjernsynet kunne give indtryk af, at nogle var sat på anklagebænken. Det var åbenbart ikke nok for Venstres ordfører. Jeg har benyttet førstebehandlingen til at sige det samme, og nu benytter jeg andenbehandlingen. Ikke desto mindre fastholdes det udtryk også i Venstres og De Konservatives betækningsbidrag. Det er åbenbart ikke muligt at trænge igennem, og det har vel heller ikke været ønsket, at der overhovedet skulle kunne flyttes noget som helst i den vurdering, den forfejlede vurdering, som her lægges til grund fra Venstres ordførers side.

Undersøgelsen vil derimod betyde, at vi får mulighed for at få en samlet og afbalanceret belysning af forholdene på efterretningsområdet under den kolde krig. Det synes jeg debatten i dag i høj grad bærer præg af at vi har behov for. For ellers har det jo i dag været myter og

ammestuehistorier, der i høj grad har været brugt til at slå hinanden oven i hovedet med.

Det kan føre til, at ulovlige eller kritisable forhold på den ene eller den anden side bliver afdækket og klarlagt, og det kan også føre til, at myter og indgroede fjendebilleder, som stadig trives både her i Folketinget og i mange kredse i øvrigt, bliver aflivet og må opgives som gammelt vraggods. Men hvad enten det bliver det ene eller det andet, er det for mig at se en meget sund proces.

Debatten om PET har i perioder haft en næsten lidenskabelig karakter. For nogle har den centrale grund til, at man har ønsket en undersøgelse, været et ønske om at få en afsløring af PET, for andre har opgøret med venstrefløjens været det centrale og det helt afgørende.

Det forslag, regeringen nu har fremsat, er præget af debatten, men med de stillede ændringsforslag lægges der op til en samlet historisk undersøgelse, der i videst muligt omfang tager hensyn til og afbalancerer de hovedsynspunkter, der har været fremme i debatten. Her er jeg ganske enig med Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, der siger, at regeringen bestemt ikke har bøjet sig i gruset for Enhedslisten. Vi har valgt at stille nogle ændringsforslag, som vi mener også balancerer med de kritikpunkter, som har været fremført fra Venstres og De Konservatives side, og som vi har taget til os.

Efter den hidsige debat må tiden nu være inde til at komme videre; men ingen kan vel for alvor tro, at det kan ske ved at lade alle spørgsmål og beskyldninger forblive uafklarede, som om ingenting er hændt, og bare gå videre til næste punkt på dagsordenen. Både af hensyn til det almindelige politiske klima her i landet og af hensyn til PET er der efter min opfattelse ingen vej udenom at få igangsat en samlet undersøgelse, som både er grundig, retssikkerhedsmæssigt betryggende og tillidsskabende.

Det sidste, nemlig det tillidsskabende, har også været et afgørende omdrejningspunkt for mig, som Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, beskrev det den 15. maj 1999 i Berlingske Tidende:

»Ethvert samfund kan have behov for et opgør med fortiden. Ikke for at hænge fast i en svunden tid, men tværtimod for at tage ved lære, komme videre og se fremad. Det kan nage en nation og et folk i generationer, hvis fortidens mere eller mindre skjulte kampe og modsætninger forbliver undertrykte og ikke kom-